Dosarul nr. 1r-347/2024 *(1-23089192-02-1r-05042024)*
Judecător: Alina Arapu-Buțco

D E C I Z I E
În numele Legii

29 aprilie 2025 mun.Chişinău
Colegiul penal al Curţii de Apel Centru
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecător: Oxana Robu
Judecători: Olga Cojocaru și Vladislav Schibin
A examinat în ordine de recurs, *fără prezența părților,* recursurile declarate de avocatul Vasile Rîhlea în interesele părții vătămate și civile Portarescu Tudor și de avocatul Constantin Cojocaru în interesele inculpatului Iovu Victor ***** împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024 în cauza penală de învinuire a lui **Iovu Victor ******* în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art. 264 alin.(3), lit.a), 266 Cod Penal al RM, și

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 21.06.2023 – 14.03.2024;
Instanța de recurs: 28.06.2024 – 29.04.2025;
Procedura de înștiințare a fost legal executată.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței pronunțate, în raport cu argumentele din recursul declarat de avocatul Vasile Rîhlea în interesele părții vătămate și civile Portarescu Tudor și de avocatul Constantin Cojocaru în interesele inculpatului Iovu Victor ***** împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024 și pe baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal -

C O N S T A T Ă:

1. Prin *sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024,* ***inculpatul Iovu Victor *****, *(născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în s. *****, r. Criuleni, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, la întreținere doi copii minori, supus militar, șofer ÎI ”Victoria Iovu”, anterior nejudecat)*, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod Penal al RM, la o pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost recunoscut vinovat şi condamnat Iovu Victor *****, în baza art. 266 Cod Penal al RM, la o pedeapsă de 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin.(1) Cod Penal al RM, prin cumul total al pedepselor aplicate, pentru concurs de infracțiuni a-i stabili lui Iovu Victor *****, născut la *****, IDNP: *****6, pedeapsa definitivă sub formă de 4 (patru) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) CP al RM executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privinţa lui Iovu Victor *****, prin prezenta sentinţă, s-a suspendat condiţionat pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, şi nu va fi executată, dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va *****rși o nouă infracțiune, şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) pct. a) Cod penal, s-a pus în sarcina lui Iovu Victor *****, ca în perioada de probațiune fixată să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra comportării lui Iovu Victor ***** în perioada de probațiune şi executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia – Biroul de Probațiune Criuleni.

S-a aplicat în privința lui Iovu Victor ***** măsura preventivă-obligarea de a nu părăsi țara", cu punerea acesteia în executare imediat, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Suportul de date electronice în formă de tip CD-R cu înregistrări video din 09.03.2023, ridicat de Vicol Mihail, urmează a fi păstrat în continuare la materialele cauzei penale.

A admite parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Portarescu Tudor.

S-a încasat din contul lui Iovu Victor *****, născut la *****, IDNP: *****6, domiciliat în s. *****, r. Criuleni, Republica Moldova, în beneficiul lui Portarescu Tudor *****, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în s. *****, r. Criuleni, Republica Moldova, suma cheltuielilor pentru asistența juridică de 3 500 (trei mii cinci sute) lei.

S-a încasat din contul lui Iovu Victor *****, născut la *****, IDNP: *****6, domiciliat în s. *****, r. Criuleni, Republica Moldova, în beneficiul lui Portarescu Tudor *****, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în s. *****, r. Criuleni, Republica Moldova, prejudiciul moral în sumă de 35 000 (treizeci și cinci mii) lei, în rest, pretențiile s-au respins.

S-a respins capătul de acțiune civilă înaintată de Portarescu Tudor ***** privind încasarea din contul inculpatului Iovu Victor ***** a prejudiciului biologic, ca fiind neîntemeiat.

S-a admis parțial cererea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Iovu Victor ***** în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202316D0015 din 03.05.2023, în sumă de 320,00 (trei sute douăzeci) lei.

În rest, cerința acuzatorului de stat s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a pronunța sentința în cauză instanța de fond a reținut că, Iovu Victor, la data de 09.03.2023, aproximativ la ora 20:49 minute, deținând permis de conducere a mijlocului de transport, nr. 086001847, categoria "B" și "C", în timp ce se deplasa pe traseul R-4 Criuleni – Chișinău, în preajma satului *****, raionul Criuleni, conducând automobilul de model "Nissan Qasqai" cu n/î *****, încălcând cerințele pct. 45 sub.1) al Regulamentului Circulației Rutiere (aprobat prin HG nr. 357 din 13.05.2009), care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psiho-fiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră precum și subpct. 2) care prevede că "în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", pct. 46 lit. a) al aceluiași Regulament, care prevede că conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă: copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate, a traversat cu roțile automobilului pietonul Portarescu Tudor, care se afla pe carosabil culcat, cauzându-i victimei conform Raportului de expertiză judiciară nr. 202316D0015 din 03 mai 2023, leziuni corporale sub formă de: "echimoze, excoriații în regiunea feții, plagă contuză a pavilionului urechii stângi. Traumă închisă a toracelui manifestată prin fractura coastelor 2-9 pe stânga pe linia axilară medie. Contuzia pulmonului stâng. Fractura cominutivă recentă a 1/3 proximale a femurului drept cu implicarea canalului medular. Fractura cominutivă a tibiei stângi cu deplasare. Fractura recentă marjinală ramurii orizontale inferioare so pubis pe stânga", și care se califică ca vătămare gravă a integrității corporale.

Acțiunile lui Iovu Victor au fost încadrate de organul de urmărire penală potrivit semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu indicii calificativi - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale*.

Tot, Iovu Victor la data de 09.03.2023, aproximativ la ora 20:49 minute, imediat după comiterea accidentului rutier de pe traseul R-4 Criuleni – Chișinău, în preajma satului *****, raionul Criuleni, soldat cu vătămarea gravă a lui Portarescu Tudor, urmărind scopul eschivării de la răspundere și pedeapsă penală, contrar prevederilor pct. 12.1 lit. g) al Regulamentului Circulației Rutiere (aprobat prin HG nr. 357 din 13.05.2009), care prevede că conducătorul de vehicol implicat într-un accident rutier este obligat să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, a părăsit locul accidentului rutier.

Acțiunile lui Iovu Victor au fost calificate de organul de urmărire penală potrivit semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, cu indicii calificativi: - *părăsirea locului accidentului rutier, de către o persoană care conduce mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale*.

2. *Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, în cadrul ordinii şi termenului de atac, avocatul Vasile Rîhlea în interesele părții vătămate şi civile Portarescu Tudor a declarat recurs prin care solicită, admiterea cererii de recurs, casarea încheierii pronunțată de Judecătoria Criuleni, sediul Central în cauza penală Iovu Victor cu privire la respingerea demersului de efectuare a expertizei medico-legale, suplimentară; casarea parțială a sentinței Judecătoriei Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2023, cu dispunerea rejudecării cauzei cu privire la încasarea prejudiciului moral și a prejudiciului biologic în instanța de fond.*

2.1.În motivarea recursului a invocat următoarele aspecte:

-nu corespund realităţii, afirmațiile precum, că Iovu Victor ar fi participat activ la susţinerea părţii vătămate, respectiv, instanţa a comis o eroare încasând parţial suma prejudiciului moral, solicitat de partea vătămată;

-faptul, că Iovu Victor l-a transportat pe Portarescu Tudor spre s. ***** în ziua externării din spital spre casă şi alt caz, de ocazie, spre Chişinău nu confirmă participare activă în susţinerea părţii vătămate;

-nu corespund realităţii afirmaţiile, precum, că Iovu Victor ar fi participat la procurarea medicamentelor, deoarece Portarescu Tudor fiind internat la Institutul de Medicină Urgentă din Chişinău, a fost tratat Exclusiv din contul statului, or, Portarescu Tudor deţine poliţa de asigurare şi respectiv, bonurile prezentate de Iovu Victor nu are relevanţă cu tratamentul lui Portarescu Todor în perioada din 10 martie - 14 aprilie 2023;

-bonurile prezentate de către Iovu Victor, anexate la materialele cauzei penale, sunt nişte bonuri, care confirmă doar suma pentru produsul procurat, bonurile nu sunt confirmate prin factură nominală, care ar certifica, că Iovu Victor ar fi procurat careva medicamente;

-de asemenea nu corespund realităţii afirmaţiile precum, că Iovu Victor ar fi procurat părţii vătămate scaunul cu rotile, pentru a-i facilita deplasarea lui Portarescu Tudor, deoarece Iovu Victor nu are tangenţă cu achiziţia acestui scaun;

-de fapt, scaunul cu rotile este un scaun vechi, cu nr. de inventariere, care a fost utilizat la Institutul de Medicină Urgentă din Chişinău de mai mult timp, până la internarea lui Portarescu Tudor în spital;

-Portarescu Tudor a primit scaunul cu rotile prin intermediul consătenei Tatiana Cebotari, care era angajată în calitate de asistentă medicală la Institutul de Medicină Urgentă din Chişinău;

-consideră, că Instanţa a comis o eroare procesuală şi în privinţa aprecierii sumei de 35000 lei, ca sumă echitabilă, iar suma de 100000 de lei, solicitată de Portarescu Tudor ar fi o îmbogăţire fără justă cauză;

-astfel, Portarescu Tudor a fost internat la Institutul de Medicină Urgentă din Chişinău, din 10 martie până la 14 aprilie 2023, timp de 35 de zile, raportat la suma încasată, pentru fiecare zi de internare, prejudiciu moral constituie una mie lei;

-instanţa a ignorat faptul, că Portarescu Tudor şi până în prezent este inapt de muncă, este nevoit să urmeze un tratament complicat şi costisitor pentru restabilirea sănătăţii;

-instanţa a lăsat fără apreciere, şi faptul, Portarescu Tudor urmează să fie supus unei intervenţii chirurgicale privind înlăturarea tijelor metalice, care potrivit aprecierii medicilor, este o procedură cu dureri insuportabile, suferinţe fizice şi emoţii enorme negative;

-instanţa a comis o eroare în apreciere, precum, că partea vătămată este vinovat în producerea accidentului rutier, pe motiv, că Portarescu Tudor era în stare de ebrietate, s-a culcat orizontal pe traseu, nu era îmbrăcat cu vreo vestă reflectorizantă, pe timp de noapte, în condiţii de vizibilitate redusă;

-consideră, că instanţa fără just temei i-a schimbat calitatea lui Portarescu Tudor din parte vătămată în parte vinovată în accidentul rutier, având în vedere, că Iovu Victor l-a călcat pe Portarescu Tudor cu roţile automobilului, ulterior Iovu Victor a fugit de la locul accidentului rutier;

-Iovu Victor a declarat, că a părăsit locul accidentului rutier sub influenţa emoţiilor, după care şi-a revenit doar a doua zi;

-afirmaţiile lui Iovu Victor prezintă mari suspiciuni, având în vedere, că s-a prezentat la poliţie doar la 10 martie, după masă, timp suficient, pentru a evita un control la alcoolemie şi responsabilitate penală sporită;

-mai mult, la 10 martie 2023 Iovu Victor prezentându-se la poliţia Criuleni, n-a fost supus controlului Alcoolteste, pentru a fi stabilită starea de fapt a şoferului, care a comis accidentul rutier:

-menționează, că deşi în seara de 09.03.2023 era cunoscut, că Iovu Victor este autorul accidentului rutier, din motive necunoscute Poliţia din Criuleni a evitat să întreprindă acţiuni de reţinere a făptaşului, fiul fostului Primar de ***** om de afaceri cu influenţă în raionul Criuleni;

-consideră, că instanţa a comis o eroare în respingerea demersului cu privire la efectuarea unei expertize medico-legale, deoarece rezultatul expertizei suplimentare a fost necesară la aprecierea mărimii a prejudiciului moral şi a prejudiciului biologic;

-consideră, că Instanţa neîntemeiat a respins demersul cu privire la efectuarea expertizei, pe motiv, că partea vătămată ar fi a avut posibilitatea de a efectua o expertiză în afara procesului penal, or, afirmaţia contravine prevederilor Legii nr. 68 din 14.04.2016 Cu privire la expertiză judiciară şi Statutului expertului judiciar din 14.04.2016;

-consideră, că este inoportun şi neîntemeiat motivul de respingere a demersului cu privire la efectuarea expertizei, pe motiv, că efectuarea expertizei ar fi tergiversat examinarea cauzei penale;

-astfel, cererea de acţiune a fost depusă la 03.08.2023, după şedinţa din 04.08.2023, următoarea şedinţă a fost fixată peste trei luni, pentru data de 28.11.2023;

-la 28.11.2023 instanţa a respins demersul cu privire la expertiză, următoarea şedinţă a fost numită pentru data de 26.12.2023, după care au mai fost două şedinţe sterile de judecată, sentinţa fiind pronunţată la 14.03.2024;

-consideră , că instanţa a comis o eroare procesuală cu privire respingerea efectuării expertizei pe motiv, că, cuantumul de 150 000 lei, poartă un caracterul absolut nemotivat, că Portarescu Tudor ar fi avut probleme de sănătate, conform legitimaţiei de dizabilitate din anul 2016;

-menționează, că până la accidentul rutier din 09.03.2023, Portarescu Tudor, era fizic perfect sănătos, se întreţinea din munca de zilier, iar dizabilitatea şi problemele de sănătate ale lui Portarescu Tudor au alt motiv, care nu sunt legate de traume fizice ale corpului, sau accidente rutiere.

3.*Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, în cadrul ordinii și termenului de atac și avocatul Cojocari Constantin în interesele inculpatului Iovu Victor , a declarat recurs prin care solicită, admiterea cererii de recurs, casarea parțială a sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024, rejudecarea cauzei penale cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță. A-l recunoaşte pe Iovu V ictor *****, vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod Penal al RM, în conformitate cu care a-l condamna, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani şi 3 luni închisoare cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. A-l recunoaşte pe Iovu Victor *****, vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 266 Cod Penal al RM, în conformitate cu care a-l condamna, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 150 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii. Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal a dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate lui Iovu Victor ***** pe un termen de probă de 3 ani.*

3.1. În motivarea recursului a invocat următoarele aspecte:

- sentința în cauză este pasibilă anulării, deoarece inculpatului Iovu Victor ***** i s-a stabilot o pedeapsă prea severă;
- la stabilirea pedepsei inculpatului consideră că instanța de fond nu a ținut cont de

prevederile art. 7, 61, 75, 76, 79 Cod penal, precum și de explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție datate în pct. 6 al Hotărârii nr. 16 din 31 mai 2024 „*Cu privire la practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale*" de circumstanțele inculpatului, prezența circumstanțelor ce atenuează și lipsa celor ce agravează pedeapsa penală, de condițiile de trai și de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate;

- consideră că instanța de judecată a aplicat în privința inculpatului Iovu Victor , pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, o pedeapsă prea severă sub formă de închisoare a câte 4 ani închisoare, la caz fiind posibil de stabilit o pedeapsă de 3 ani;

- la fel consideră prea aspră pedeapsa stabilită lui IOvu Victor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, or, sancțiunea pentru fapta dată prevede amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 deore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani. Respectiv, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, sau 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității;

- instanța nu a luat în considerație faptul că Iovu Victor anterior nu a fost judecat, este angajat în câmpul muncii, respectiv consideră că instanța putea stabili o pedeapsă mai blândă;

- la caz, inculpatul Iovu Victor, prin cererea înaintată instanței de judecată până la începerea cercetării judecătești, a declarat că el, recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, nu solicită administrarea de noi probe, dar ca judecata să se facă pe baza probelor aministrate în faza de urmărire penală conform art. 364[1] Cod de procedură penală;

- instanța nu a ținut cont de faptul că, Iovu Victor este angajat în câmpul muncii și că la locul de muncă și de trai se caracterizează doar din punct de vedere pozitiv;

- pe lângă aceasta, inculpatul Iovu Victor în cadrul cercetării judecătorești în instanța de judecată și-a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunilor incriminate (săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu), făcând declarații asupra faptelor comise, regretând și sincer se căiește de cele comise;

- consideră sentința în cauză pasibilă anulării, deoarece inculpatului Iovu Victor i s-a stabilit o pedeapsă prea aspră care generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit al legii penale și pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) Copd penal, care prevăd că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate;

- menționează că Iovu Victor la locul de trai și de muncă, este caracterizat pozitiv, anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului psihiatru și necrolog, a conștientizat pericolul și consecințele survenite în urma comiterii infracțiunilor incriminate, și-a recunposcut pe deplin vina, regretă și se căiește sincer de cele comise, nu prezintă careva pericol pentru societate, pedeapsa cu închisoare urmează să fie stabilită cu reducerea cu ¼ din minimul sancțiunii pedepsei pentru infracțiunile incriminate, fiindu-i stabilită o pedeapsă minimă, astfel, fiind atins scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

4.În conformitate cu art. 447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

Participanții au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Astfel, participanții la proces nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art. 447 alin.(2) Cod de Procedură Penală al RM.

Ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței prin intermediul poștei electronice fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, instanța conform art. 447 alin. (1) CPP a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

5.*Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a admite recursurile declarate de avocatul Vasile Rîhlea în interesele părții vătămate și civile Portarescu Tudor și de avocatul Constantin Cojocaru în interesele inculpatului Iovu Victor împotriva sentinței Judecătorii Criuleni, sediul Central din 14.03.2024, casând sentința parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, cu rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, reieşind din următoarele considerente*:

Conform prevederilor art. 409 Cod de procedură penală **(**2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanţa de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăţi situaţia apelantului.

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1^4) Cod de Procedură Penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru declararea recursului împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Cod procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

6. În cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Iovu Victor a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunilor care îi sunt imputate şi nu dorește administrarea altor probe.

În acest sens, în conformitate cu art. 364/1 din Codul de procedură penală şi art.80/1 Cod penal, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate, în cadrul urmăririi penale. *(f.d. 160, vol. I)*

Prin încheierea protocolară instanța de fond a admis declarațiile inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364/1 Cod de Procedură Penală şi art.80/1 Cod penal; *(f.d. 192 verso, vol. I).*

7.Conform art. 448 alin. (1)-(2) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În baza art. 449 alin. (1), pct. 2), lit. b), d) Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanța admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral şi rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului*.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, *„orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa*".

8.Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Iovu Victor just încadrându-se în dispoziția art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, adică - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale*, și respectiv în baza art. 266 Cod penal, adică: - *părăsirea locului accidentului rutier, de către o persoană care conduce mijlocul de transport şi care a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale*.

8.1.În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului, în comiterea faptei incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale .

Examinînd argumentele participanților la proces și cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul penal conchide că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, acțiunile inculpatului Iovu Victor, just încadrându-le în dispoziția art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, adică - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale*, și respectiv în baza art. 266 Cod penal, adică - *părăsirea locului accidentului rutier, de către o persoană care conduce mijlocul de transport şi care a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale*.

8.2. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010,* statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fie examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

8.3. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul penal constată că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, *inculpatul Iovu Victor* fiind asistat de avocat, a prezentat instanței de judecată printr-un înscris autentic o cerere prin care a solicitat ca examinarea cauzei penale să se desfășoare în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364[1] CPP al RM, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală declarând că, la data de 09.03.2023 se deplasa pe traseul R-4, în localitatea Coșernița, în jurul orei 21:00, la volanul mijlocului de transport de model „Nissan Qashqai", cu n/î *****. La un moment dat pe partea dreaptă, de pe un drum alternativ se deplasa pe margine de traseu o persoană. A atras atenție asupra acelei persoane ca să evite vreo ieșire bruscă în fața automobilului. Tot în acel moment a îndreptat privirea către traseu, observând o umbră. A menționat că a încercat să frâneze, dar nu a reușit să stopeze mașina, oprindu-se pe acostament. A coborât din automobil și s-a îndreptat înapoi ca să vadă cele întâmplate. În acel moment s-au apropiat de el două persoane, pe care le-a recunoscut ca fiind cet. Roșca Aurel și cet. Calmîș Olga. Cei doi i-au spus lui să plece, căci ei vor rezolva situația. Din motiv de stres și spaimă la acel moment, dânsul a urcat în automobil și a plecat. Ajungând acasă a lăsat automobilul său, luându-l pe cel al soției sale, a revenit înapoi la locul accidentului ca să vadă care era situația creată. Când a ajuns la fața locului a observat că staționau două automobile, 4 persoane se aflau afară. A stopat și dânsul a întrebat de persoanele prezente la fața locului dacă a fost solicitată ambulanța, la care cei prezenți la fața locului i-au comunicat că au chemat-o deja. A mai stat un pic la locul accidentului rutier, după care a plecat. Dânsul nu a așteptat sosirea ambulanței, aflându-se într-o stare în care nu știa ce să facă, cu cine să se consulte. Când inițial s-a produs accidentul rutier, dânsul nu a ajuns până la locul producerii accidentului rutier, deoarece cele două cunoștințe ale sale/ persoane sus-menționate, l-au stopat și l-au întors înapoi. Când a venit pentru a doua oară la locul accidentului, s-a apropiat până lângă persoana care a fost lovită pe urma accidentului rutier, însă a vorbit cu celelalte persoane prezente care i-au relatat că pe persoana accidentată îl cheamă Portarescu Tudor și că este bine. A explicat că nu a mers poliție. Ambulanța a fost chemată de către o persoană de gen masculin, care la fel conducea un automobil de model "Nissan Qashqai" de culoare albă, împreună cu o persoană de gen feminin, pe care însă nu-i cunoaște. A menționat că nu a comunicat cu nimeni despre accidentul rutier, întrucât s-a speriat și s-a blocat, în cazul în care vorbea cu cineva, poate că l-ar fi consultat cum să procedeze. Ulterior, după cazul dat a aflat ce s-a întâmplat cu persoana care a fost accidentată, medicii i-au relatat că persoana dispune de asigurare medicală obligatoriu și i-au spus despre cele necesare de procurat adăugător. A precizat că a discutat inclusiv cu o asistentă medicală care să-i comunice despre cele necesare adăugător, atunci când dânsul personal era în imposibilitate să-l viziteze pe Portarescu Tudor. A discutat cu partea vătămată după externare, personal l-a luat de la spital, l-a asigurat cu un cărucior. Medicamentele prescrise părții vătămate pentru tratament post-spitalicesc la fel le-a procurat. Peste două luni a mers împreună cu Tudor Portarescu ca să facă un Roentgen repetat, au mers la consultație la doctor. A concretizat că atunci când se deplasa pe traseul R-4, acea umbră pe care a observat-o era în poziție culcată pe acostament, lângă marcajul care desparte drumurile. În momentul în care a frânat, a simțit cum unitatea de transport pe partea stângă a săltat puțin. Cele două persoane care inițial l-au întors înapoi de la locul accidentului rutier, spunându-i ca să plece, nu cunoaște dacă cineva dintre cei doi i-au acordat careva ajutor părții vătămate. A indicat că cheltuielile suportate pentru transportare, medicamente după externare, le-a achitat el personal, iar când partea vătămată avea nevoie de ceva, acesta îl telefona și dânsul îi aducea cele necesare. În perioada în care partea vătămată se afla în scaunul cu rotile primele zile, dânsul îi ducea și câte ceva de mâncare, o aducea pe

asistenta medicală care îi administra injecții și îl întreba dacă mai are nevoie de ceva. A precizat că regretă de cele întâmplate, menționând că dacă ar avea posibilitatea să întoarcă timpul înapoi, ar fi reacționat altfel, ar fi fost mai atent. A declarat că deține permis de conducere de la vârsta de 18 ani, adică de aproximativ 20 – 25 ani. Automobilul de model ”Nissan Qashqai” îi aparține lui personal cu drept de proprietate. În ziua următoare după producerea accidentului, adică pe 10.03.2023 în jurul orei 19:00, a fost telefonat de polițistul de sector din s. Boșcana, r. Criuleni, care i-a comunicat să se prezinte la sectorul de poliție. În ziua când s-a produs accidentul rutier, dânsul nu a consumat alcool. A mai declarat că lucrează în calitate de șofer și astfel poate fi contactat în orice moment. În momentul când s-a produs accidentul rutier, s-a speriat, motiv pentru care a și reacționat în felul dat. Când cele două persoane au început să strige și să-l alunge de la locul producerii accidentului rutier, să-l împingă, dânsul personal s-a blocat. Personal în seara de 09.03.2023 – 10.03.2023 nu s-a adresat la medic, deși nu s-a putut odihni. La întrebarea ce i-a fost adresată de apărătorul părții vătămate a explicat că partea vătămată era asigurată cu scaun cu rotile după externare. Până în prezent acel scaun cu rotile se află la partea vătămată Tudor Portarescu, pe care dânsul personal i l-a procurat de la o persoană care la fel a mai avut asemenea probleme. A achitat pentru scaunul cu rotile suma de 2 000 lei. La spital a adus pentru partea vătămată șervețele, scutece, medicamente – toate erau în posesia spitalului. În baza prescripțiilor eliberate de medic, după externare a procurat medicamentele necesare. Exact ce medicamente a procurat, nu și-a amintit, admițând că era probabil preparatul dexalgin, careva injecții pentru circulația mai bună a sângelui. La tomografie când au mers peste două luni, el persona l-a transportat de Portarescu Tudor, conform prescripțiilor medicului, după care a discutat cu medicul, ultimul comunicându-i că nu mai era necesar vreun careva tratament. Cu extrasul medical nu a luat cunoștință, ci doar a comunicat personal cu medicul de gardă, numele de familie al căruia nu-l cunoaște, dar îl chema Dumitru. Cât privește cheltuielile suportate și descrise mai sus, a menționat că nu a dus vreo evidență a acestora. De asemenea nu a reușitsă citească cererea recent depusă de partea vătămată. Cunoaște despre faptul că după producerea accidentului rutier, partea vătămată a suferit două intervenții chirurgicale la picioare, iar alte detalii nu cunoaște, întrucât nu posedă studii medicale, ci doar din ceea ce i-a comunicat asistenta medicală. De fiecare dată când întreba partea vătămată despre suma bănească necesară, ultimul nu-i comunica. A relatat în cele din urmă că are la întreținere doi copii, activează în calitate de șofer, soția este angajată la o instituție finanțată de bugetul național, astfel că starea materială a familiei sale nu este una mare. Și-a exprimat acordul de a achita părții vătămate un ajutor moral, însă nu în sumele exagerate invocate de ultima. Cât privește careva schimbări biologice de pe urma producerii accidentului rutier, suferite de partea vătămată, a menționat că nu se poate expune asupra acestora, dat fiind faptul că nu posedă studii medicale. A mai indicat că o sumă de 10 000 lei este de acord să o achite părții vătămate cu titlu de ajutor material, menționând că dacă este nevoie în continuare să îl transporte la spital, la policlinică, este dispus să o facă. În cele din urmă a indicat că încasează un salariu lunar de aproximativ 4 000 lei, fiind angajat în cadrul ÎI „Iovu Victoria”. *(f.d. 189-191 vol. I)*

Fiind audiat suplimentar, inculpatul Iovu Victor, pe marginea acțiunii civile înaintate la întrebările adresate de către apărătorul părții vătămate, a comunicat că este de acord să achite prejudiciul în mărime de 15 000 lei, și că este de acord să achite un prejudiciu moral în sumă de 15 000 lei. Cât privește prejudiciul biologic, nu este de acord cu acesta, menționând că pe respectiva latură se poate expune apărătorul său, or dânsul nu cunoaște asemenea terminologie ”prejudiciu biologic”. Cât privește bonurile anexate la referință, a precizat că sunt bonurile în baza cărora el personal a procurat cele necesare părții vătămate când ultimul se afla la spital. Cel

de-al doilea bon de plată se referă la cheltuielile suportate de către el după ce partea vătămată Portarescu Tudor a fost externat din spital, când a procurat scutece, bint elastic. Prin bonurile de plată sus- indicate, dânsul dorește să confirme faptul că a contribuit la tratamentul părții vătămate. A mai suportat și alte cheltuieli, însă nu a păstrat bonurile de plată. Doar cele două bonuri prezentate, au fost găsite de către el personal în salonul automobilului cu care se deplasează, or dânsul nu cunoștea despre faptul că trebuia să păstreze tot probatoriul cheltuielilor suportate. Faptul că însuși el a suportat aceste cheltuieli, nu-l poate demonstra la moment, deoarece o careva factură nu i-a fost eliberată. Susține că în latura referitoare la aceea că partea vătămată în urma accidentului rutier și-a pierdut capacitatea sa de a munci ca pînă la accident, nu poate să se expună, la această întrebare va răspunde apărătorul său. Consideră că referitor la starea de sănătate a părții vătămate Portarescu Tudor, trebuie să se expună medicii, mai mult ca atât referitor la reabilitare, deoarece asemenea chestiuni nu țin de competența sa. Cunoaște despre faptul că schija de metal din piciorul lui Portarescu Tudor nu a fost scoasă, însă medicul i-a explicat că această schijă de metal nu se scoate pur și simplu, ea poate fi și lăsată, dat fiind faptul că aceasta nu împiedică la viața cotidiană, aceasta se scoate la solicitarea pacientului, însă poate fi și lăsată. Dânsul nu a înregistrat convorbirea cu Portarescu Tudor, însă a admis că ar putea fi păstrată în telefon, dat fiind faptul că dânsul a început să înregistreze aceste convorbiri și l-a preîntâmpinat despre acest fapt și pe Portarescu Tudor. Pe el personal îl telefonează anume Portarescu Tudor și îi cere bani. La data de 09.03.2023 dânsul personal era treaz, nu consumase băuturi alcoolice. Dânsul nu s-a gândit să părăsească locul accidentului rutier, însă la fața locului erau două persoane care i-au spus să părăsească locul accidentului rutier. Astfel, consideră că se afla într-o stare de șoc, fiind foarte emoționat. Ulterior a înțeles că a comis o greșeală prin faptul că a părăsit locul accidentului rutier. A reformulat ideea sa, menționând că în cazul în care cele două persoane nu s-ar fi aflat acolo, dânsul nu ar fi părăsit locul accidentului. A apreciat că suma de 15 000 lei este o sumă proporțională posibilităților sale, și totodată necesită să fie ajutat de către cineva pentru a compensa o asemenea sumă pentru consecințele ce au urmat după accident în raport cu Portarescu Tudor. La poliție, după ce s-a produs accidentul rutier, s-a adresat la data de 10.03.2023, în jurul orei 13:00, iar accidentul a avut loc la data de 09.03.2023. *(f.d. 202-203 vol. I)*

În acest context prezintă relevanță interpretarea reținută la aplicarea prevederilor art. 364^1 Cod procedură penală, în situația aplicării de către prima instanță a dispozițiilor art. 364^1 Cod procedură penală, instanța de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364^1 alin.(1) și (4) Cod procedură penală și nu poate reține o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

8.4. Prin justificarea probelor cercetate, Colegiul determină ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor pentru care a fost deferit justiției.

Colegiul penal constată că, prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

Instanța de recurs, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinenței și concludenții, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui Iovu Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) și art. 266 Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează faptul că, concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunii imputate.

Instanța de recurs menționează faptul că, în jurisprudența Curții Europene există standardul *„dincolo de orice îndoială rezonabilă”* care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componență esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției de o manieră aptă să înlăture dubiu. Astfel, la caz instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului s-a adeverit dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Adițional față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

9.Instanța de recurs a reținut că, legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024 este contestată cu recurs de către avocatul Constantin Cojocaru în interesele inculpatului Iovu Victor în ceea ce privește individualizarea pedepselor penale, solicitând aplicarea unor pedepse mai blânde.

Instanța de recurs notează că, temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Cod de Procedură Penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

În cauza Tierce ș.a. versus San Marino, 2000, Curtea a indicat că instanța de recurs în cazul în care nu este prevăzută calea de atac a apelului, are obligația de a examina o cauză în fapt și în drept și nu poate preceda la o apreciere globală asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului, fără a-l asculta și fără a evalua în mod direct elementele de probă prezentate de părți.

În conformitate cu art. 364/1 alin. (10) Cod de Procedură Penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), *sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentinţa, invocând doar erorile procesuale.*

10. Analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, Colegiul penal la stabilirea pedepsei în privința inculpatului Iovu Victor va ține cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu alineatul (2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

11. Colegiul penal relevă că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, în vigoare la data comiterii faptei, prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, astfel că în temeiul art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Careva circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, precum și cele ce agravează răspunderea nu au fost stabilite conform art.76-77 Cod penal, în privinţa lui Iovu Victor .

Soluționând chestiunea cu privire la tipul şi mărimea pedepsei care urmează a fi stabilită inculpatului, prin prisma art. art. 7, 61, 75-78 Cod penal, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei, conform cărora pedeapsa trebuie să fie legală, personală, aplicativă şi moralizatoare, egală pentru toţi infractorii şi inevitabilă, instanța de judecată ţine cont de persoana inculpatului, de gravitatea, caracterul şi urmările infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de concursul circumstanțelor agravante şi celor atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării acestora.

Deși pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional, Colegiul penal consideră că în cazul dat personalitatea infractorului face necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă, mai blândă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul, aplicarea acesteia este una justificată.

12. Colegiul penal notează că potrivit alin. (1), art. 80/1 Cod penal a RM în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Analizând sintagma „limitelor de pedeapsă prevăzută de lege” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoare, se reduce cu o pătrime din maximul şi din minimul prevăzut de sancţiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanţa de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

În circumstanțele descrise, conform 80^1 alin. (1) din Codul penal, instanța de fond reieșind din noile limite justificat i-a aplicat inculpatului Iovu Victor pentru comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

13. Totodată, Colegiul penal va interveni în sentința primei instanțe micșorând în privința inculpatului Iovu Victor termenul de probațiune la 3 (trei) ani, or potrivit modificărilor operate la art. 90 alin. (2) Cod penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 *(în vigoare 07.09.2024, cu unele excepţii - vezi art.IV)* Monitorul Oficial al RMoldova nr. 245-246 art. 353 din 07.06.2024, perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

În continuare Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 8 Cod Penal *caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei*. Este justificat principiul că legea penală incidentă în raport cu o anumită infracțiune trebuie să fie legea în vigoare la acea dată. Însăși rațiunea legii penale este aceea de a reglementa în exclusivitate relațiile de apărare socială existente sau născute în timpul cât ea se află în vigoare.

14. Potrivit prevederilor art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. *Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârşirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.*

Prin urmare, Colegiul penal potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, reiterează că executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privința lui Iovu Victor, urmează a fi suspendată pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată, dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a) Cod penal, s-a pus în sarcina lui Iovu Victor *****, ca în perioada de probațiune fixată să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent

15. *Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal,* Colegiul penal reține, că instanța de fond corect a constatat că acțiunile inculpatului Iovu Victor se încadrează în baza art. 266 din Codul penal - *părăsirea locului accidentului rutier, de către o persoană care conduce mijlocul de transport şi care a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale*.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârşirea unei infracțiuni ușoare.

În conformitate cu art.60 alin.(2) CP, prescripţia curge din ziua săvârşirii infracţiunii şi până la data rămânerii definitive a hotărârii instanţei de judecată.

Potrivit prevederilor art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

În conformitate cu art.389 alin.(4) pct.3) CPP, sentinţa de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din

Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie.

Colegiul penal reține că, prescripţia tragerii la răspundere penală reprezintă un tip de liberare de răspundere penală pentru o infracţiune datorită trecerii, în anumite condiţii, a unui anumit interval de timp de la data săvârșirii ei. Justificarea prescripţiei este strâns legată de raţiunea represiunii penale și, de aceea, după trecerea unui timp îndelungat de la săvârșirea infracţiunii, aplicarea devine ineficientă în raport cu scopul pedepsei penale. Prevenţia generală nu se mai realizează fiindcă rezonanţa socială a faptei scade considerabil, iar infractorul, asupra căruia planează tot timpul ameninţarea pedepsei, se poate îndrepta. Concomitent cu expirarea termenului prescripţiei tragerii la răspundere penală se stinge și dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracţiunea comisă, stingându-se totodată și obligaţia infractorului de a mai suporta consecinţele săvârșirii infracţiuni (răspunderea penală).

Constatând intervenirea prescripţiei tragerii la răspundere penală, organul de drept va dispune neînceperea urmăririi penale, încetarea urmăririi penale, iar instanța de judecată va dispune încetarea procesului penal. Verificarea împlinirii termenului de prescripţie este anterioară oricărui examen al fondului, dar prescripţia poate fi invocată în tot cursul procesului penal, instanţa fiind datoare să o constate din oficiu.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) Cod de Procedură Penală, în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanţa judecătorească.

Din sancțiunea art. 266 Cod penal, rezultă că, acțiunile prejudiciabile ce se conțin în dispoziția acestei legi la momentul comiterii infracțiunii erau pasibile pedepsei penale cu amendă în mărime de la 550 la 850 unităţi convenţionale, muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore sau închisoare de pînă la 2 ani.

Conform prevederilor art.16 alin.(2) Cod penal, infracţiuni uşoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Prin urmare, sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod Penal, în conformitate cu care, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârşirea unei infracțiuni ușoare.

În acest sens, Colegiul penal reține că inculpatul Iovu Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 266 CP, la data de 09.03.2023 care este o infracțiune ușoară, iar termenul de atragere la răspundere penală, în condiții generale ar fi expirat la data de 09.03.2025.

În urma celor menționate supra, Colegiul Penal constată că, în prezenta cauza penală termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru fapta prevăzută la art. 266 Cod penal săvârșită la data 09.03.2023 a expirat la 09.03.2025.

16. Totodată, Colegiul penal constată că legalitatea și temeinicia sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024 este contestată cu recurs comun de către avocatul Vasile Rîhlea în interesele părții vătămate și civile Portarescu Tudor în ceea ce privește latura civilă, pledând pentru rejudecarea cauzei cu privire la încasarea prejudiciului moral și a prejudiciului biologic în instanța de fond.

Se constată că, în cadrul cercetării judecătorești, prin cererea adresată instanței la 03 august 2023, cât și prin recursul declarat împotriva sentinței instanței de fond, partea vătămată Portarescu Tudor a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în sumă de 100 000 (una sută mii) lei și prejudiciul biologic în sumă de 150 000 (una sută cincizeci mii) lei;

(f.d. 166-171 vol. I)

În cererea sa, partea vătămată Portarescu Tudor indicat că în urma producerii accidentului rutier comis de inculpatul Iovu Victor, la data de 10.03.2023 Portarescu Tudor a fost internat în Institutul de Medicină Urgentă din Chișinău, unde a fost supus intervenției chirurgicale, de 28 de ori a fost supus radiografiei corpului, inclusiv de 5 ori, tomografiei computerizată a creierului și toracelui, tratamentului medicamentos. La data de 14.04.2023 Portarescu Tudor a fost externat din Institutul de Medicină Urgentă din Chișinău, cu recomandări postspitalicești, enumerate în textul acțiunii civile. Susține autorul acțiunii că până în prezent, Portarescu Tudor prelungește tratamentul medicamentos la medicul de familie, până la data de 14.06.2023 Portarescu Tudor s-a deplasat cu ajutorul scaunului cu rotile, după care, până în prezent se deplasează cu ajutorul a două cârje. Pretinde partea vătămată să fie dispusă încasarea de la Iovu Victor a prejudiciului moral. Afirmă că prin cazul din speță i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil, manifestat prin dureri fizice precum și suferințe psihice consecutive unui traumatism. Conform extrasului din fișa medicală eliberată de Institutul de Medicină Urgentă din Chișinău, Portarescu Tudor necesită tratament îndelungat medicamentos, sunt prescrise trei proceduri radiografice și cheltuieli suplimentare pentru produse alimentare costisitoare. Afară de dureri și suferințele suportate, Portarescu Tudor va fi supus unei intervenții chirurgicale mai complicate și mai dureroase privind eliminarea din corp a elementelor metalice, procedura care va fi posibil de efectuat după restabilirea sănătății. Se descrie în textul acțiunii că, Portarescu Tudor este inapt de muncă, mai mult, are necesitate de ajutor permanent pentru îngrijirea personală, care la moment poate fi asigurată doar de Portarescu *****, în vârstă de ***** de ani, care este tatăl părții vătămate. Portarescu Tudor are gradul doi de dizabilitate, cu pensia în sumă de 1600 lei, până la accidentul produs la 09.03.2023, Portarescu Tudor fiind fără specialitate, în mare parte se întreținea cu banii care îi acumula la lucrări în agricultură și construcție, în calitate de zilier. Declară că inculpatul Iovu Victor nu s-a interesat de starea de sănătate a lui Portarescu Tudor, n-a contribuit la achitarea cheltuielilor suportate, a manifestat o atitudine iresponsabilă față de consecințele survenite în urma accidentului rutier, astfel i-a cauzat lui Portarescu Tudor prejudiciu moral, estimat la suma de 100 000 (una sută mii) lei, sumă ce ar constitui o satisfacție echitabilă personală lui Portarescu Tudor. La stabilirea cuantumului compensației morale este de apreciat durata menținerii consecințelor vătămării și de faptul că prejudiciul moral suportat de Portarescu Tudor va fi pe un termen nedeterminat, având în vedere aplicațiile și consecințele procedurilor radiologice aplicate lui Portarescu Tudor, starea sănătății și imposibilitatea recuperării a sănătății de până la accident. Indică asupra faptului că Iovu Victor are posibilitatea de a compensa suma prejudiciului moral, având în vedere vârsta, starea materială și faptul că ultimul dispune de un automobil performant.

Pe lângă prejudiciul moral, partea vătămată mai pretinde încasarea de la inculpat a prejudiciului biologic, având în vedere că i-au fost cauzate multiple leziuni: traumă închisă a toracelui manifestată prin fractura coastelor 2-9 pe stânga pe linia axilară medie, contuzionat pulmonul stâng, fracturat femurul drept cu implicarea canalului medular, fractură cominutivă a tibiei stângi cu deplasare, fractură recentă marginală ramurii orizontale inferioare os pubis pe stânga, leziuni, consecințe, care au mutilat și modificat forma inițială biologică a picioarelor și a umărului stâng. Copiile radiografice a corpului și imaginile anexate, confirmă consecințele suportate de Portarescu Tudor în urma accidentului rutier din 09.03.2023, modificări care sunt apreciate ca prejudiciu biologic. În urma leziunilor suportate, lui Portarescu Tudor i-au fost afectate mersul, statura, forma picioarelor și a umărului stâng, schimbări pe care Portarescu Tudor le va suporta toată viața.

Astfel, cu trimitere la prevederile art. 2033 Cod civil, partea vătămată pretinde și

repararea prejudiciului biologic cauzat ca consecință directă a faptei ilicite comisă de către Iovu Victor, care stabilește expres că în cazul vătămării integrității corporale sau altei vătămări a sănătății, pe lângă repararea prejudiciului patrimonial și celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăși vătămare (prejudiciul biologic).

Corespunzător, partea vătămată solicită să fie dispusă încasarea de la Iovu Victor în beneficiul părții vătămate a unei despăgubiri separate pentru însăși vătămare, adică prejudiciul biologic, pe care îl estimează la suma de 150 000 (una sută cincizeci mii) lei.

În corespundere cu art. 219 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. În continuare articolului menționat, alin. (4) stabilește că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare etc.

Conform art.225 Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei de acuzare, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă pentru admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere.

Conform art.220 alin.(3) Codul de procedură penală, hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

În conformitate cu prevederile art.1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Potrivit art.19 Cod civil, (1) în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Cu referire la repararea prejudiciului moral, instanța de recurs menţionează practica CEDO, care a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce priveşte proba prejudiciului moral, în sensul că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie

prezumate. Instanţele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu, soluția fiind determinată de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral, proba sa directă fiind practic imposibilă.

În acest caz, prejudiciul moral cauzat părții vătămate Portarescu Tudor și raportul de cauzalitate se prezumă din existența a faptei ilicite și anume comiterii de către inculpatul Iovu Victor a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.3 lit. (a) Cod penal, în urma căreia i-au fost cauzată o vătămare gravă a integrității corporale

În partea ce ține de cuantumul despăgubirii prejudiciului moral, se reține faptul că, despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea şi gravitatea atingerii adusă acestora.

De rând cu acestea, Colegiul penal reține că, partea vătămată a anexat la materialele cauzei copia legitimației seria CN nr. 320167930 eliberată lui Portarescu Tudor la 12.01.2016, prin care se confirmă că numitul deține grad de dizabilitate *(f.d.173)*; extrasul din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 2305711 eliberată de IMSP Institutul de Medicină Urgentă în privința pacientului Portarescu Tudor, prin care certifică explorările clinice și paraclinice la care a fost supus pacientul numit în perioada 09.03.2023 – 11.04.2023, de rând cu tratamentele administrate lui *(f.d.174 – 175)*; concluzia medicală eliberată de CMC din s. *****, r. Criuleni în privința lui Portarescu Tudor la data de 31.07.2023 *(f.d.175a)*; copiile radiografice și 9 imagini foto, în care sunt reprezentate membrele inferioare ale părții vătămate, cu reflectarea prezenței schijei metalice implantate în picior *(f.d.176 – 188)*.

În acest context, Colegiul penal relevă că instanța de fond la stabilirea compensației bănești pentru prejudiciul moral cauzat părții vătămate Portarescu Tudor, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, de rolul inculpatului la săvârșirea infracțiunii, de intensitatea și caracterul suferințelor fizice și psihice cauzate, astfel că, prejudiciul moral în sumă de 35 000 lei încasat de la inculpatul Iovu Victor nu este unul echitabil în raport cu fapta comisă de inculpat, dar și cu gravitatea suferințelor pricinuite părții vătămate, iar suma solicitată de partea vătămată de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral Colegiul penal o consideră suficientă care poate să acopere pe măsură suferințele cauzate părți vătămate Portarescu Tudor, și care nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei.

Totodată se reține că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămări, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără justă cauză.

În cazul dat, stabilind cuantumul despăgubirilor cuvenite pentru prejudiciului moral produs prin infracțiune, instanța i-a în considerație, valorile morale lezate de inculpat părții vătămate, Colegiul penal ajunge la concluzia că, Iovu Victor i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu moral.

Soluționând chestiunea cu privire la acțiunea civilă, se consideră oportună admiterea în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune și se încasează de la inculpatul Iovu Victor în beneficiul lui părții vătămate Portarescu Tudor, prejudiciul moral în mărime de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune fiind o reparație justă și echitabilă.

Cu referire la solicitarea încasării din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Portarescu Tidor a prejudiciului biologic în cuantum de 150 000 lei, Colegiul penal apreciind caracterul necesar al compensării acestor cheltuieli, concluzionează de a respinge această cerință, or, însuși înscrisurile prezentate de partea vătămată denotă faptul că încă de până la producerea accidentului rutier (legitimația de dizabilitate eliberată în anul 2016), partea vătămată Portarescu Tudor avea probleme de sănătate. O evaluare a impactului produs de accidentul rutier asupra stării fizice a părții vătămate, în baza planșelor fotografice administrate la acțiunea civilă, nu este posibil de realizat.

Astfel, pe lângă faptul că la materialele cauzei lipsește vreo anamneză a stării sănătății părții vătămate de până la accidentul rutier, instanța de fond justificat a reținut că dat fiind faptul că nu posedă cunoștințe specializate în domeniul medicinii, și respectiv nu este în drept să-și asume aprecieri privitoare la vreun prejudiciu biologic efectiv suferit de partea vătămată în condițiile din speță, așa precum susține apărarea că în urma acestor leziuni părții vătămate i s-a afectat mersul, statura, forma picioarelor și a umărului stîng, schimbări pe care ultimul le va suporta toată viața, că în urma leziunilor i-au fost mutilate picioarele, or acele radiografii la care face referire apărarea, sunt efectuate întru constatarea consolidării osoase.

În același context se evidențiază că, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (al suferinţelor psihice sau fizice suportate) și /sau biologic, o exercită partea vătămată. Pentru argumentele detaliate supra.

Prin urmare, Colegiul penal relevă că instanța de fond correct a respins solicitarea părții vătămate în latura acțiunii civile înaintate de partea vătămată Portarescu Tudor privind încasarea prejudiciului biologic în mărime de 150 000 lei, ca fiind neîntemeiat.

17. Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal conchide de a admite recursurile declarate de avocatul Vasile Rîhlea în interesele părții vătămate și civile Portarescu Tudor și de avocatul Constantin Cojocaruîn interesele inculpatului Iovu Victor ***** împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024, casînd sentința partial, inclusive din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP al RM, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu menținerea celorlalte dispoziții ale sentinței.

În conformitate cu art.art.409 alin.(2), 437 alin.(1), pct.1), 448, 449 alin.(1), pct.2), lit.b) Cod procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru –

D E C I D E:

Recursurile declarate de avocatul Vasile Rîhlea în interesele părții vătămate și civile Portarescu Tudor și de avocatul Constantin Cojocaru în interesele inculpatului Iovu Victor ***** împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024 se admit, casînd parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art.409 alin.(2) CPP al RM, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Iovu Victor ***** recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod Penal al RM se liberează de pedeapsa penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală în temeiul art.60 alin.(1), lit.a) Cod penal al RM.

Potrivit prevederilor art.90 alin. (1) Cod penal al RM executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privinţa lui Iovu Victor *****, prin prezenta sentinţă, se suspendă condiţionat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani şi nu va fi executată, dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va *****rși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) pct. a) Cod penal, se pune în sarcina lui Iovu Victor *****, ca în perioada de probațiune fixată să nu-şi schimbe domiciliul şi/sau reședința fără consimțământul organului competent.

Controlul asupra comportării lui Iovu Victor ***** în perioada de probațiune şi executării de către acesta a obligațiunilor stabilite prin prezenta sentință, se pune în seama organului de probațiune din raza teritorială a domiciliului acestuia – Biroul de Probațiune Criuleni.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Portarescu Tudor împotriva lui Iovu Victor ***** privind încasarea prejudiciului biologic și prejudiciului moral, se admite parțial.

Se încasează de la Iovu Victor *****, născut la *****, IDNP *****6, domiciliat în s. *****, r. Criuleni, Republica Moldova în beneficiul lui Portarescu Tudor *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. *****, r. Criuleni, Republica Moldova sumă de 100 000 (una sută mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, pretențiile reclamantului se resping ca fiind neîntemeiate.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 14.03.2024 se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător: ***Oxana Robu***

Judecător: ***Olga Cojocaru***

Judecător: ***Vladislav Schibin***